

BÖLÜM 5
ESKİ SURİYE KÜLTÜR BÖLGESİNDE YAPILAN BİLİMSEL
ÇALIŞMALAR VE SONUÇLARI

Aslantaş (Eski Hadatu)'daki arkeolojik kazılar 1928'de 2 dönem olarak yürütüldü. Fransızların yürüttüğü kazıda Assur kral ikametgahı, önemli fildişi koleksiyonları (hemen hemen kesin olarak M.Ö.8.yy) (muhtemelen Fenike üretimi olabilirler.)ele geçmiştir. Bu önemli fildişi eserler kısmen Louvre, kısmen Halep Müzesinde korunuyorlar. Dışarıdan gelen bir grup da Karlsruhe Müzesinde bulunmaktadır. 1929-1931 yıllarında Bit Adini krallığının başkenti olan Tel Ahmar'da (eski Til Barsip) F.Thruen-Dangin önemli geç Hitit kabartmaları açığa çıkardı. 1930'larda Suriye arkeoloji tarihi için beklenmeyen bir olay ile açıldı. Bu, 1929'da kazılmaya başlanan Ras Shamra idi. C.F.A. Schaeffer tarafından kazılar yürütüldü. Kazının ilk mevsiminde M.Ö.14-13.yy.lara ait çivi yazılı belgeler bulundu.

Ugarit

Kentin isminin Ugarit olduğu anlaşıldı. Hitit ve Hurri dönemleri için önemli olan, çok sayıda idari, edebi, politik metinler içeren tabletler düzenli ve sistemli kazılarla çıkarıldı. Kazılar 1939'da savaş nedeniyle kesildi. Savaştan sonra Schaffer başkanlığında 1975 yılında J.C. Margueron tarafından devralanına kadar devam etti. Irak eski eserler konusunda sıkı yasalar çıkarmaya başladı. Kazılardan çıkan eserlerle ilgili yasalar reforme edildi. Bunun sonucu olarak Louvre ve B.Museum Irak'ı terk etme ve çabalarını Suriye üzerine yöneltme kararı aldı. L.Woolley Ur'dan K.Suriye'ye geçti ve Tell Achana kazılarına başladı. A.Parrot Larsa'ya bıraktı, Fırat üzerindeki Tell Hariri'ye geçti. Aynı dönemde M.E.L.Mallowan, Oppenheim'in Tell Halaf'taki çalışmalarından sonra hemen terkedilmiş olan Balikh ve Habur nehirlerinin havzasında yer alan, Yukarı Mezopotamya'daki çeşitli merkezlerde önemli tetkiklere başladı. Mari'nin keşfi 1933'de oldu. Mari bugün Erhanedanlar Devrinin geç safları için, bilinen Mezopotamya kültürüne ait merkezlerden biridir. Aynı devrin son safhalarına doğru (Hammurabi Dönemi 1760) tahrip edilmiştir. Mari Sarayının diplomatik arşivleri Samsi-Adad'ın oğlu Yaşma-Adad'a ve Zimrilim'e tarihlenir. Böylece batı Mezopotamya kentlerinin Kuzey Suriye ve Anadolu ile olan bağlantıları ortaya çıkarılmaya başlandı.

Mallowan tarafından Yukarı Mezopotamya'da önemli çalışmalar yapıldı. İlk kez K.Suriye bölgesi, sistematik bir plan dahilinde araştırmalara konu oluyordu. Bölge, K.B İnan platosu, Doğu Mezopotamya ve Kuzey Mezopotamya ile ilişkiler açısından geç prehistorik ve tüm protohistorik dönemlerde önemli olmalıydı. III.Binin 2.yarisından sonra ve II.Binin başlarında, Assur ile Anadolu'da Assur Ticaret Kolonileri Merkezleri arasındaki yolların geçiş noktası olmuştur. Bölgede Woolley tarafından ilk kazılar Habur Havzasında yer alan agar-Pazarıda başlatıldı. 1934 ve 1937 arasında yürütüldü. Yanlışlıkla şamsi-Adad l'in başkenti olan eski şubat-Enlil olarak adlandırıldı. Prehistorik dönem için önemsiz izlere sahip, daha fazlası Cemdet Nasr'ın Protohistorik safhasına aittir. Cagar Pazar kazıları özellikle Habur Seramiği kültürü için önemli bulguları ortaya koymuştur.Karakteristik monokrom seramiğinin (geometrik desenli) Y.Mezopotamya'da O.Tunç kültürünün gelişmesi sırasında ortaya çıktığı gözlenmektedir.

Tel Brak kazıları BASOR (British School of Archeology in Iraq) tarafından 1937-1938 yıllarında 4 mevsim olarak yürütüldü. (Mallowan). Uruk döneminde gelişmiş bir kültür sergiliyordu. Bu dönemde tipik cildi kırmızı seramik mevcut. Bölgesel yapımdır. Sümer ve Elam'daki ağdaş seramiklerle ilişkilidir. Tel Brak, ayrıca devam eden dönem olan Cemdet Nasr için de önemli bilgiler verdi.

Tel Brak
Göz Tapınağı'ndan

Naramsin
Sarayı

Bu devir için önemli bir yapı "goz mabedidir". Üç parçalı yapısı, yapının yer aldığı yüksek bir teras, uzun bir merkezi cella, girişin ters tarafında (kısa tarafta) yer alan süslemeli podyum yer alıyor. Sonuncusu Sümer'de Uruk kültürünün olgun mimari özelliğidir. Naramsin'in büyük sarayında ki kazılar, Akkat saray mimarisi için güzel bir örnektir. Yapıldıktan sonra çok uzun yaşamamış muhtemelen Şarkalişarri döneminde tahrip edilmiş. podyum yer alıyor. Sonuncusu Sümer'de Uruk kültürünün olgun mimari özelliğidir. Naramsin'in büyük sarayında ki kazılar, Akkat saray mimarisi için güzel bir örnektir. Yapıldıktan sonra çok uzun yaşamamış muhtemelen Şarkalişarri döneminde tahrip edilmiş. Yeniden inşası Urnammu zamanında III.Ur döneminde olmuştur. Ayrıca bölgede Tel Aswad, Tel Mefes araştırıldı.

Asi vadisinin aşağı kesiminde yer alan Tel Atchana, Woolley tarafından kazıldı. Kazılarda ilk kez Orta ve Geç Tunç devri için tipik bir Kuzey Suriye kenti hakkında detaylı bilgiler elde edildi. Kazılar 1936'da başladı. 1939'da savaş nedeniyle durakladı, 1949 yılında tamamlandı. Burada VII.ve IV. tabakalarda bulunan arşivlerde ele geçen belgeler Tell-Atana'nın eski Alalah kenti olduğunu ortaya koydu. (Orta Tunç II ve Geç Tunç I), Alalah Orta Tunç I döneminde çok önemli bir merkez olmalıydı. (XVI-IX) Tabaka VII'de (Orta TunII), Yamhad (Halep)in vassalı durumunda küçük bir krallıktı ve bir Amorit hanedanı tara

Alalah VII sarayı, mabet sarayı, özel evleri, monümental kapısı, mükemmel mühür işçiliği, olgun eski Suriye olarak adlandırılan medeniyetin güzel bir tasvirini sunuyordu. Eski Babil’ce yazılmış idari arşivler bu devirde Eski Babilin Amorit krallıkları arasında yayılımını göstermektedir. (Güney Mezopotamya’dan Asura, Y.Mezopotamya’ya ve K.Suriye’ye) Alalah küçük Mukish krallığının başkentiydi. İlk olarak Mitanni hükümranlığı altına daha sonra Hitit kontrolüne girdi. IV.Tab Sarayı ve I’e kadar uzanan mabetler dizisi önemlidir. Mukish’de Ugarit gibi M.Ö.1190’da tahrip edildi.(Geç Tunç II sonu).Daha sonra hiçbir iskan görmedi. Savaş sonrası dönemde özellikle Mezopotamya ve Filistin’de stratigrafik teknikler en yüksek performansına ulaştı. Mezopotamya’da stratigrafik sıralama, protohistorik dönem kronolojisinin 2 safhaya ayrılarak incelendiği Uruk’da Alman Doğu-Gessellschaft kurumu tarafından yapılmıştır.(Uruk ve Cemdet Nasr).Hemen hemen aynı zamanda, Şikago Doğu Enstitüsünün, H.Frankfort başkanlığında Tel Asmar, Hafaça ve Tel Agrap’daki tabakalaşımın üzerine yapılan nisbi bir çalışmanın temeli Erhanadan dönemi için ilk değerli kronolojiyi vermiştir. Az zaman sonra, W.F.Albright Filistin’de deneysel bir metod (Ampirik)uyguladı. (Tel Beit Mirsim’de M.Ö.III.Binin son yy.larından Yudalı krallığına kadar uzanan arkeolojik kronoloji için).

Bir kaç yıl sonra İngilizlerin Lakiş ve Samarra kazılarını görüyoruz. Malzeme üzerinde ince bir araştırmaya ve seramik tiplerindeki her küçük farklılığın tespiti temeli üzerine oturtulan bu çalışmalar stratigrafik tetkik tekniğini geliştirdi. Bu çalışmalarda malzeme üzerinde ince bir çalışma uygulandı. Seramik tiplerindeki en küçük farklılık bile gözönüne alınarak bu yönde önemli teknikler geliştirildi. Böylece bu farklılıklara dayanan stratigrafik tespit ve teknik yöntemi ortaya kondu. Suriye kültür bölgesinde iki önemli çalışmayı görüyoruz. Biri Amik'de diğeri Hama'da idi (Amik'de Antakya). C.Mc. Evans başkanlığında Chicago Doğu Enstitüsü Amik ovasında birçok araştırma gerçekleştirdi. Amik ovasında çok sayıda höyükde çalışıldığını görüyoruz. Tel-Tainat, Tel-Cudeyde ve Çatalhöyük. Bu çalışmalarda en eski safhalar R.J.Braidwood tarafından incelendi. Danımarka Carlsberg Vakfı, H.Inghold başkanlığında (P.J.Riis tarafından da asiste edildi.) 1932den 1939'a kadar Hama Sitadelinde çalışıldı. Her iki merkezde M.Ö.I.Bin için önemli belgeler verdi. OIC Tel Fekheriye'de Mitanni başkenti Waşukkanni'yi arama çalışmaları çerçevesinde kazı yapıldı. 1940'da sona erdi. Böylece Eski Suriye arkeolojisinde bir dönem kapandı.

BUGÜNKÜ ARAŞTIRMALAR:

M.Ö.IV.Bin Sonu ve III.Bindeki Suriye Yerleşim Kültürünün Verdiği Bilgiler Işığında. 2.Dünya savaşını izleyen yıllarda Yakındoğu ülkeleri Bağımsızlıklarını kazandılar. Daha sonra Arap ülkeleri sosyal,ekonomik ve politik yaşamlarını yeni prensipler doğrultusunda organize etmeye başladılar. Kültürel miraslarına sahip çıkmaya başladılar.Suriye Arap Cumhuriyeti'nin eski eserler konusundaki kültürel politikası üç ana prensibe dayandırıldı:

1)Mevcut müzeler,Suriye bölgesinde yaşamış olan eski insanları hakkında açık bilgiler vermeye katkıda bulunmaya yardımcı olabilecek izlenimleri ve ülkenin sanatsal ve tarihi mirasını sergileyebilmelerinin sağlanması,

2)Suriye'nin eski kültürleri üzerinde çalışabilecek, genç bilim adamlarının batıda yetişmesinin sağlanması,

3)Kazıların araştırmaların desteklenmesi, bir açıklık politikası izlenerek milletlerarası ortak çalışmalara gidilmesi.

PALMYRA

Bu yönde yapılan ve yapılacak çalışmalar Eski Eserler Müdürlüğü tarafından desteklendi. **Palmyra, A.Bounni'nin liderliğinde sistemli olarak kazıldı. K.Michalowski yönetiminde İsviçre ve Polonya Araştırma Ekibince daha detaylı ve özel incelemeler yapıldı. Tel Kazel, A.Bounni ve M.Dunand ile birlikte kazıldı. Kazılan merkezlerde ve açıkta kalan eserlerde restorasyon çalışmaları yapıldı.**

PALYMRA/PALMIRA

EĞİTİM AKADEMİ OLUP KULLANIM HAKKI SAKLIDIR

Modern müzelerin temelleri atıldı. Şam Milli Müzesi, Halep Arkeoloji Müzesi ve daha küçük ölçüde Hama, Tartus ve Humus müzeleri.

**Halep Müzesi
Girişte Tel Halaf Eserleri**

**Son Durumu.
Müze Kendi İmkanları
İle Korumaya
Çalışıyor**

**Sam Dagher
Wall Street Journal Reporter**

Ugarit ve **Mari**'de C.F.A.Schaeffer ve A.Parrot tarafından kazılara yeniden başlandı.

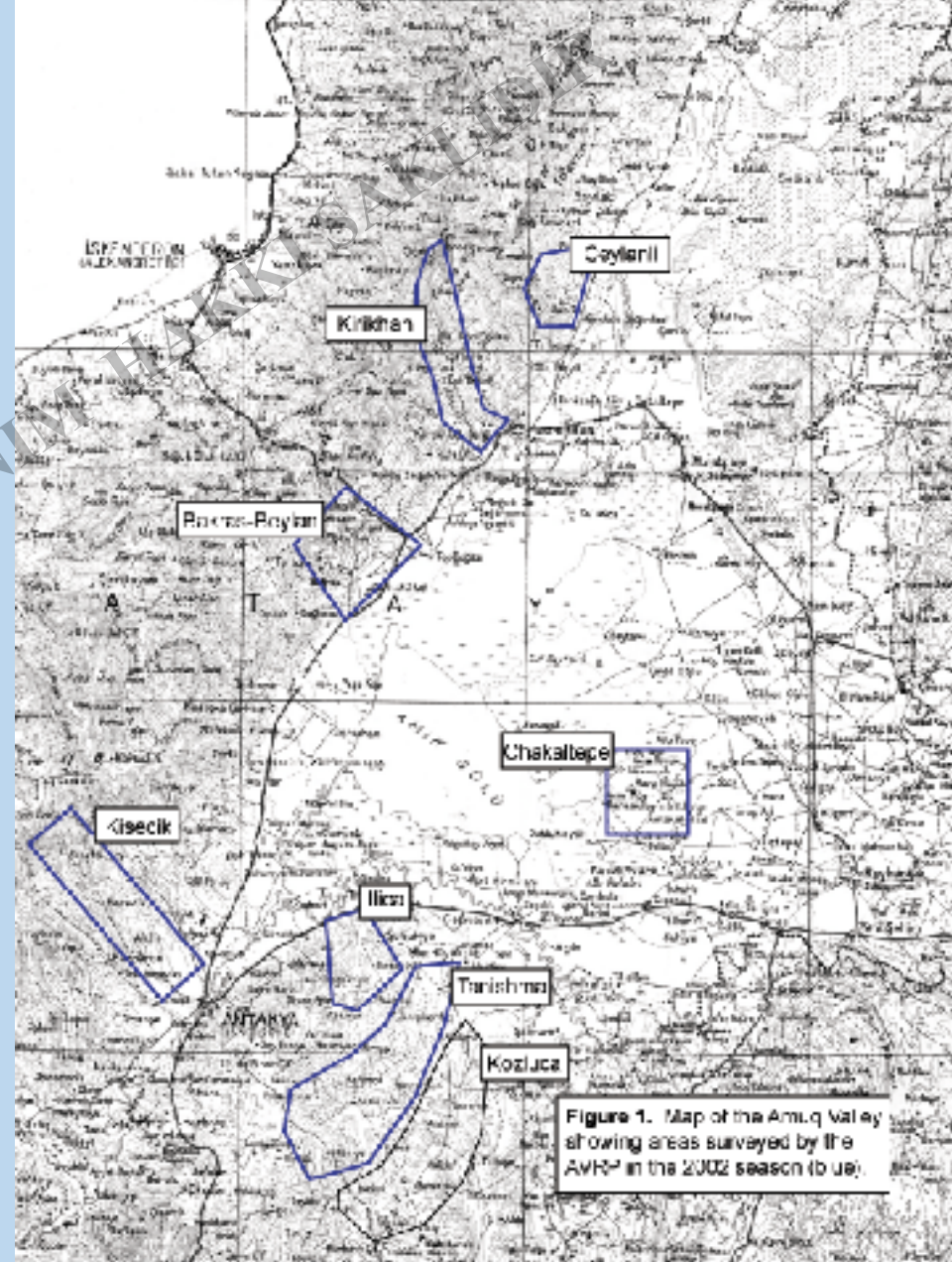

Ugarit
Potern

2.Dünya savaşından sonra en önemli girişim, **Wasukkani** kentini bulup kazarak, bu kentin niteliğinin açığa kavuşturulması amacıyla **Habur** Bölgesinde yapılan bir yüzey araştırmasıdır.

Bu yönde sadece 2 önemli teşebbüs vardı. (Biraz önce ve 2.Dünya savaşı sırasında).

İlkin R.J.Braidwood Amik'de yer alan höyükleri içeren çok yararlı bir çalışmayı derledi. 2. olarak bir grup İngiliz Arkeolog, Halep'in doğusunda, Jabbul tuz gölü bölgesindeki höyüklerin daha özet bir listesini çıkardı.

Üçüncü bir survey J.Lassus tarafından Hama'nın kuzeyinde yer alan bölgede yapıldı.

1955'de A.Moortgat, Tel Halaf kazılarının son yayınını tamamlarken, (R.Naumann ve B.Hrouda ile birlikte) Y.Mezopotamya'da arkeolojik araştırmalar için M.Von Oppenheim Vakfı vasıtasıyla elde edilen fonlarla Alman kaşifinin eski bir projesi yeniden canlandırıldı.

60'lı yıllarda Kuzey Suriye'de III.Bin ve II.Bin başlarına verilen döneme ait önemli bir keşif yapıldı.

Halep
ve
Kalesi

Halep Müzesi, **Tel Ayn Dara** Akropolis’inde “Neo-Hitit” kabartmalarından önemli bir grubu gün ışığına çıkardı. Burası muhtemelen eski Kinalua ile tanımlandı. (Hattina Krallığı’nın başkenti).

Arami Krallığı Bit Aguşı’nın büyük kenti Arpad olarak hemen hemen kesinlikle tanımlanan ve Halep’e kısa bir mesafede olan Tel Rıfaat’ta M.V.Seton-Williams başkanlığında İngilizler tarafından kazılar yapıldı .

Ain Dara Höyüğü

Ain Dara

EĞİTİM AMAÇLI OLUP KULLANIM HAKKI SAKLIDIR

Ain Dara

EĞİTİM AMAÇLI OLUR

AKIŞ KLİDİR

Kıyı kesiminde Tel-Sukas'da Danimarkalılar çalıştı. Önemli araştırmalar P.J.Riis tarafından yürütüldü. Burası Ugarit metinlerinde geçen Shuksu'dur. Demir Devri II ve III'e ait malzeme ele geçti. Güneyde kıyı düzlüğünde Şam Arkeolojik Kazı Dairesi A.Bounni başkanlığında

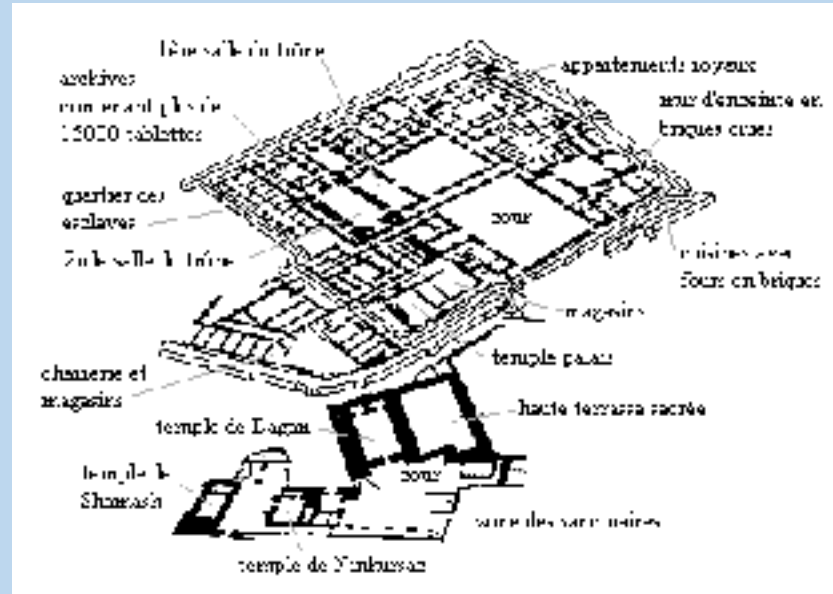
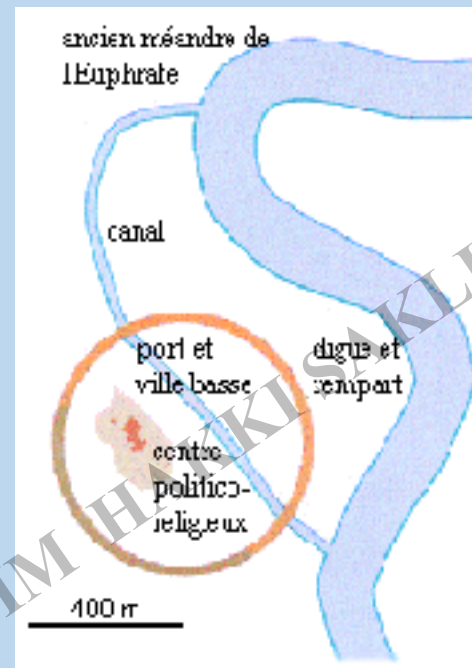
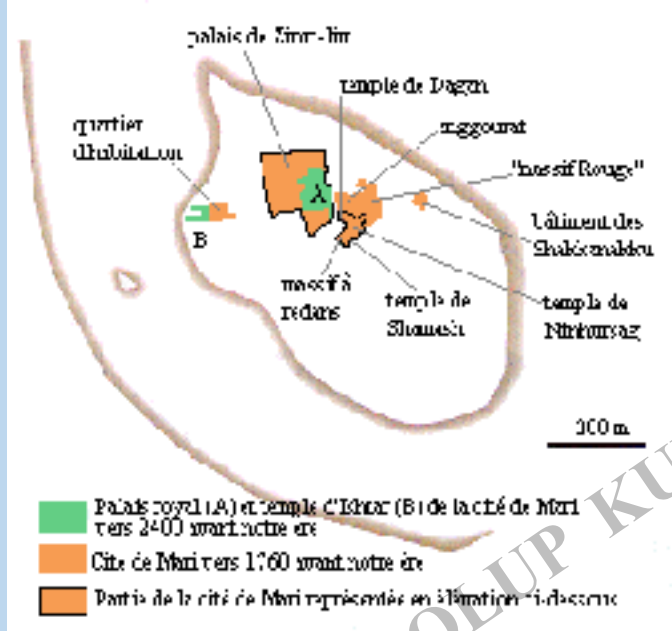
Tell Kazel'i kazdı. Eski Simira olarak identifiye edilmek isteniyor. Geç Tunç yerleşimi mevcut.

Böylece II.Bin ve II.Binin ilk yarısına ait büyük sonuçlar gelmeye başladı. Kaynaklar Ugarit, Mari, Tell Huera ve Tell Mardik idi. Ugarit, stratigrafisiyle önemli.

Mari'de Zimrilim'in büyük sarayı kazıldı ve kazısı savaştan önce tamamlandı. Parrot yıllarca İstar, İştarat ve Ninnizaza Mabetlerini açığa çıkarmak için çalıştı.

Tel Huera'da M.Von Oppenheim Vakfı, önemli yapılarıyla bir III.Bin kenti açığa çıkardı. Bunların arasında III.Binin ilk yarısında yapılmış çok safhalı küçük bir mabet mevcut. Burada Mesilim stilinde yapılmış bir adak heykeli ele geçmiştir.

Tel Mardik'ta yapılan Roma Üniversite kazıları, III.Bin 2.yarıdan II.Bin ortalarına kadar uzanan bulgular üretti. 1969 da Ebla olarak tanımlandı.

EĞİTİM AMAÇLI OLUP KULLANIM HAKKISIZDIR

EĞİTİM AMAÇLI OLUP KULLANIMI AKKI SAKLIDIR

Tell Mozan, ancient Urkesh – at a glance

Tell Mozan is the site of the ancient city of Urkesh – which was known to us from myth and now from the finds of our excavations. Its beginnings are as yet unknown, but they likely date back to the earliest times of urban life – around 3000 B.C. It was a main center of the Hurrians, who celebrated it in their myths as the place where the father of the gods, Kumarbi, lived. But it was also the capital of a kingdom that controlled the highlands immediately to the north, where the supplies of copper were that made the city wealthy.

What appears now as a natural hill is but a city shrouded within its own collapse – fragments of distant moments in time unpredictably layered and intersecting in the spatial bundle of buildings and strata. More than at many another archaeological site, the hidden connections among these fragments are yielding, at Mozan, a coherent picture of the once cohesive urban landscape of Urkesh.

Highest on its horizon is the about 2400 B.C., and we think we who built it – Ish-atal, known to bronze lions. Only the boundary, on top of which we have the ancient walls

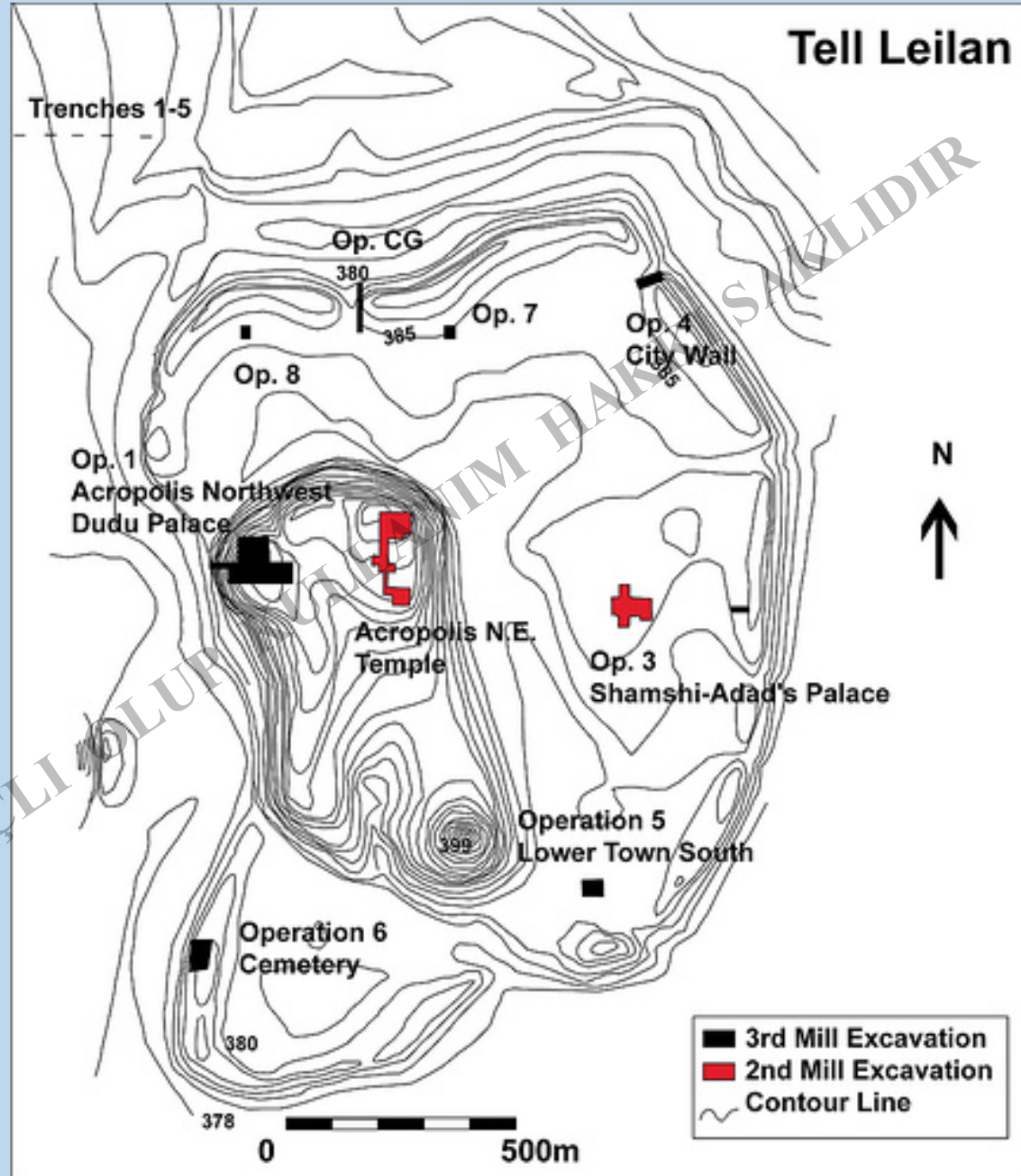
temple of Kumarbi. It dates to know the name of the king us from two magnificent dations of the temple remain. reconstructed the perimeter of

The temple stood on a vast terrace: only portions of the monumental revetment wall and of the even more monumental staircase have been brought to light – enough, though, to give a sense of the spectacular choreography the ancients had been able to create

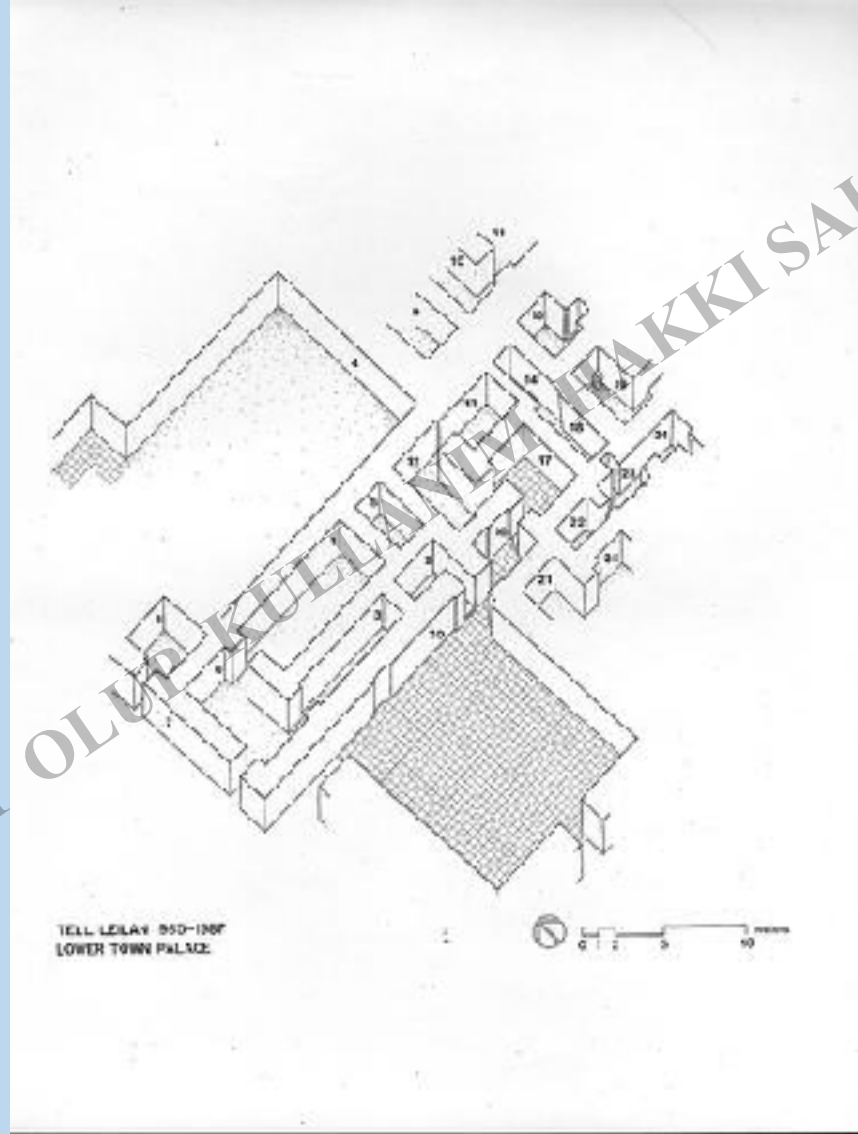

Tel Leilan
Şehna
Şubat Enlil

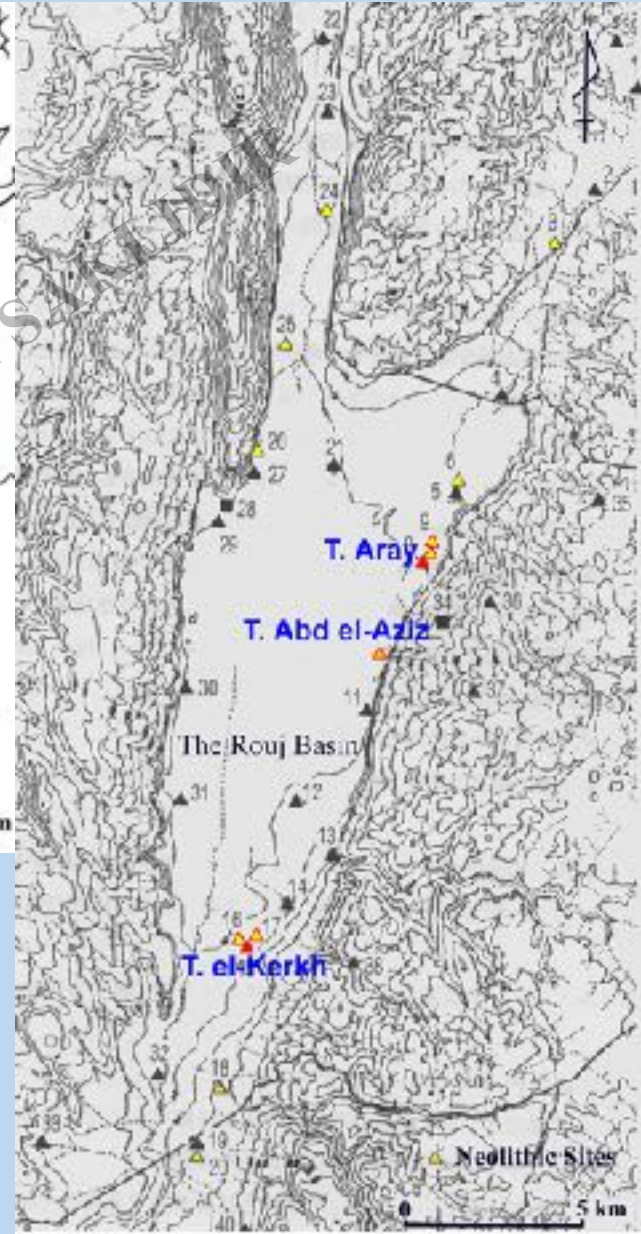
EĞİTİM AMAÇLI OLUP KULLANILAN HAKKI SAKLIDIR

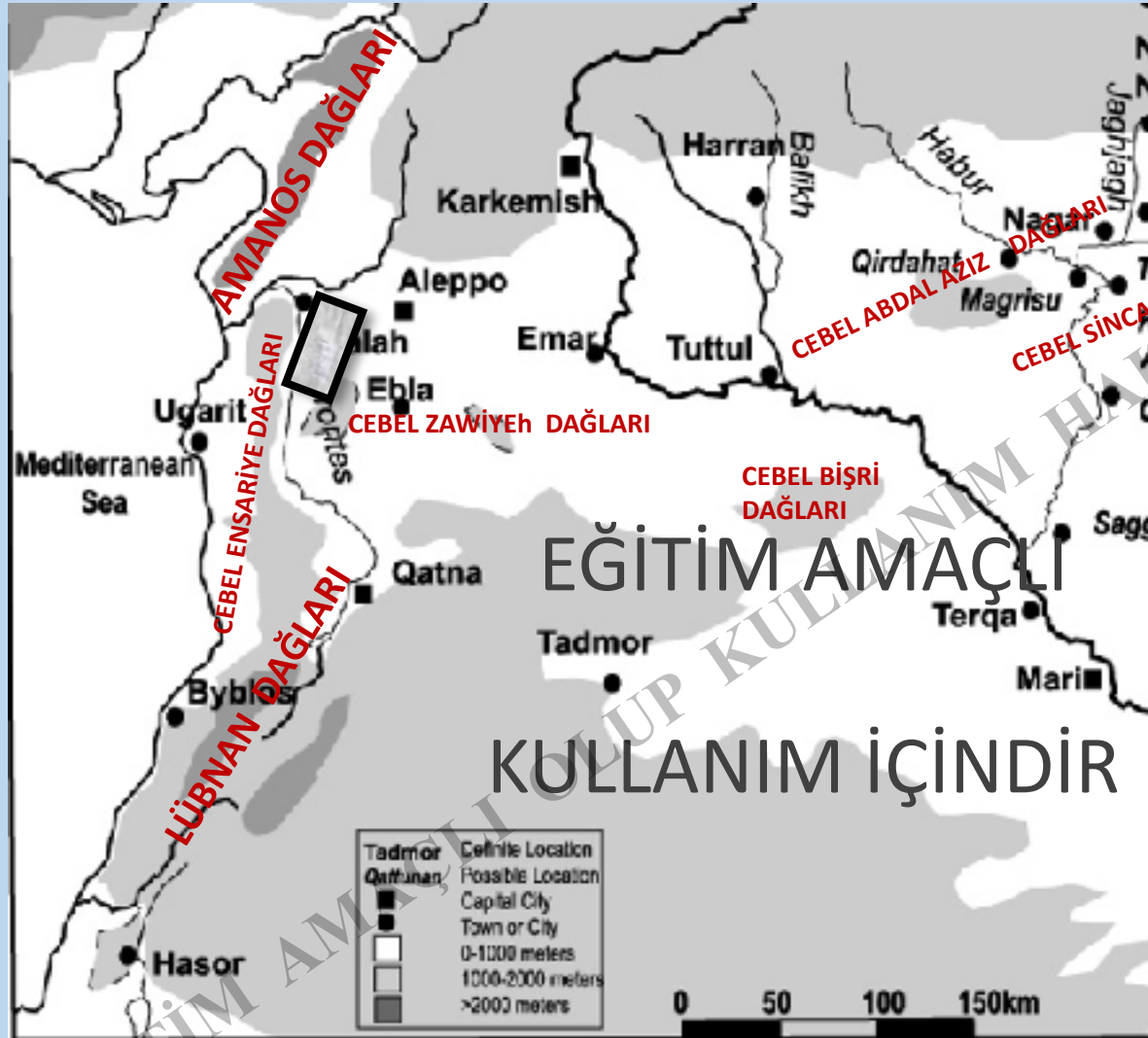

Şamsi Adad Sarayı

El Rouj Basin

1990
yılında Tsukuba
Üniversitesi'nde
n Takuya
IWASAKI

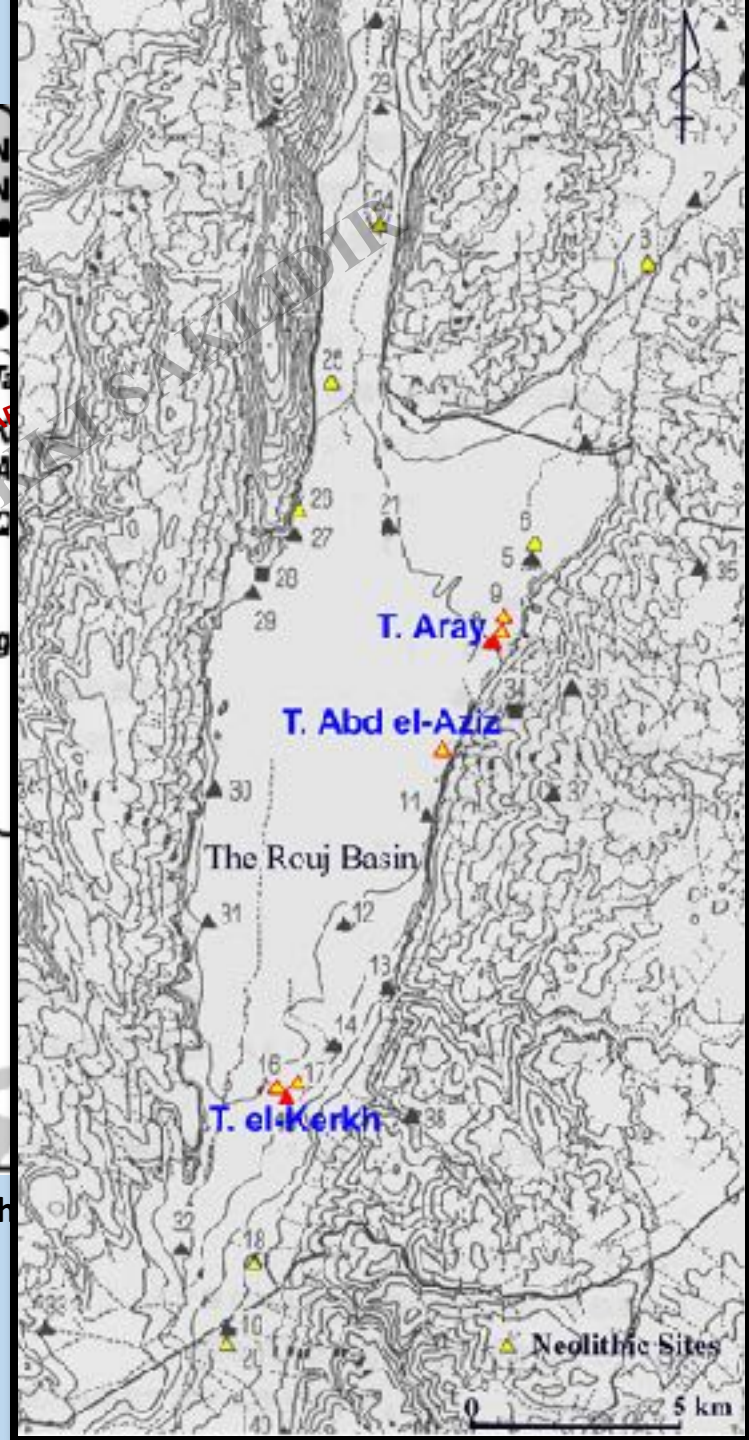

Cebel Ensariye Dağları'nın En yüksek noktası : 1575 m. (Ensariye ve Zawiye Dağları arasında Gab Çöküntü alanı yer alır)

Lübnan ve Anti-Lübnan Dağları: 2700 m. (Bu dağların arasında Beka Vadisi uzanır)

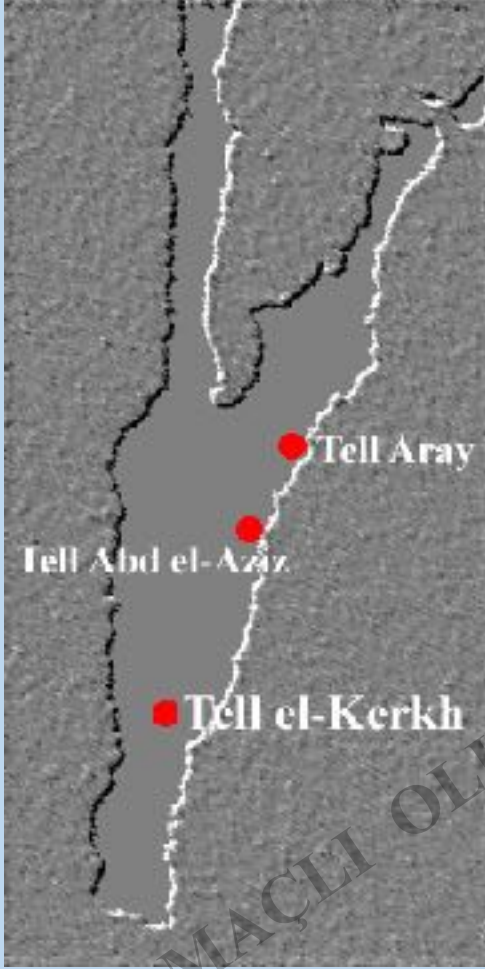
ROUJ HAVZASI

EGITİM AMACLI OLUP KULLANIM HAKKINDA BİLGİDİR

Tell Aray

Seramikli Neolitik-Eski Tun
(Halaf seramiği var)

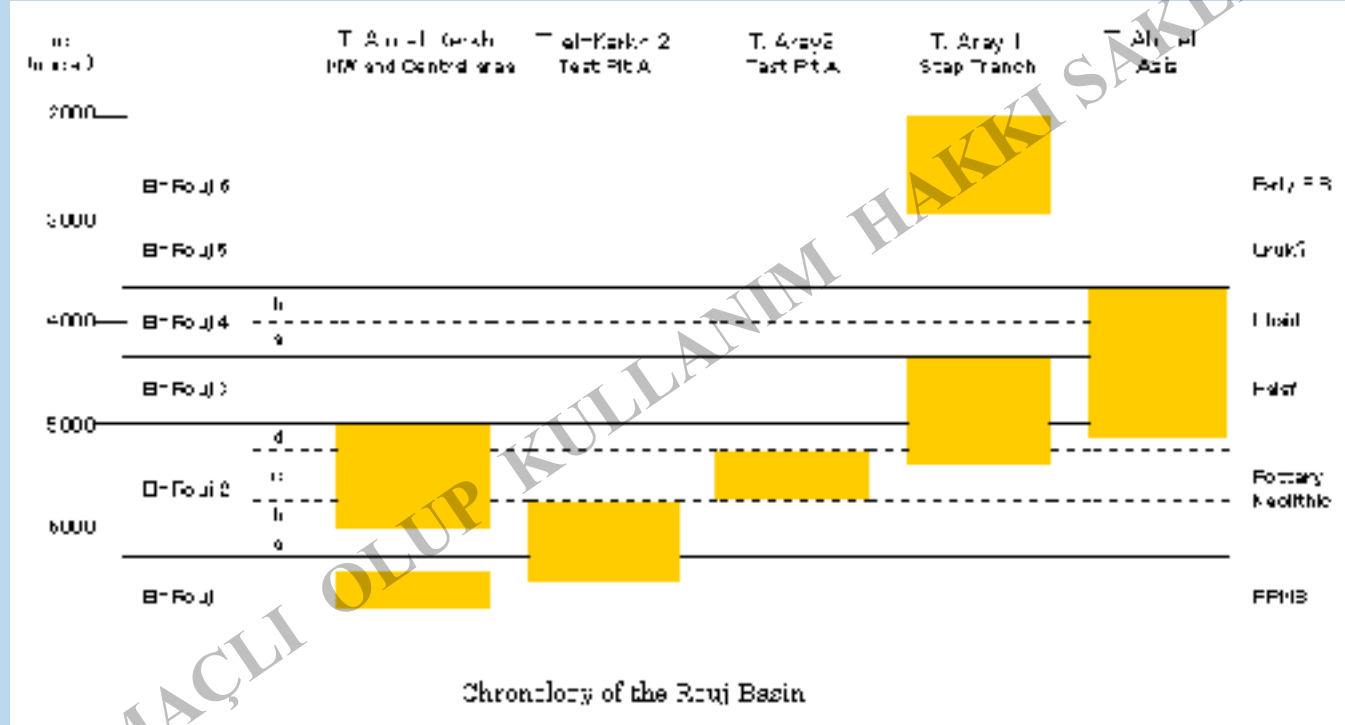
Tell Abd el-Aziz

Seramikli Neolitik -
Kalkolitik

Tell el-Kerkh

 Neolitik – Seramikli Neolitik

EĞİTİM AMAÇLI OLUP KULLANIM HAKKI SAKLIDIR

Rouj Basin Bölgesinin Kronolojisi

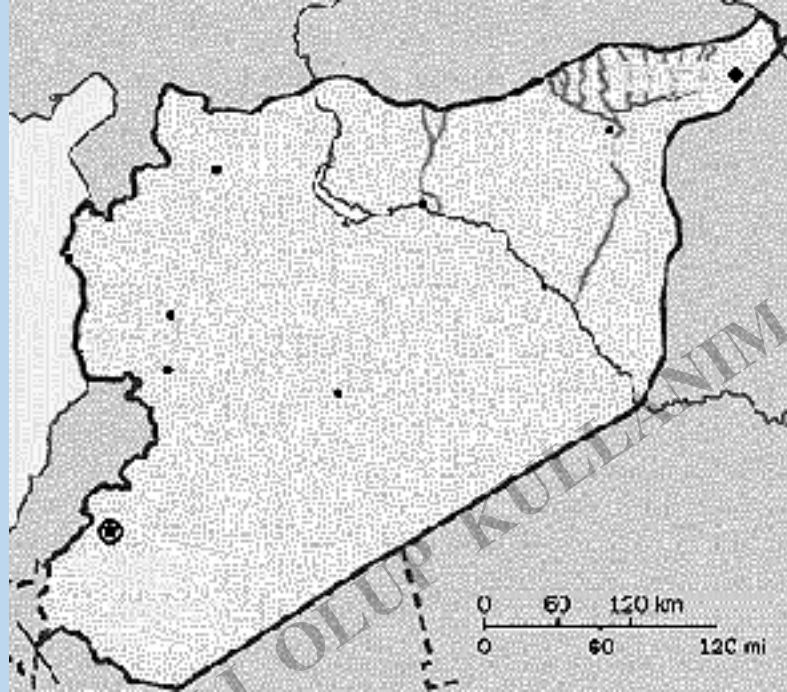
Tel Qargur

Tel Qargur
Kuzeybatı Suriye'de
Asi Vadisinde yer alır.
Büyük boyutlu, çift
höyükten oluşur ve
ETÇ IV'den Demir
Devrine kadar
yerleşim verir.
1980lerde başlayan
sınırlı kazılara,
1993'den itibaren
ASOR adına devam
edilmiş, kazılar 2005
yılına kadar
yürütülmüştür.

Hamoukar

McGuire Gibson

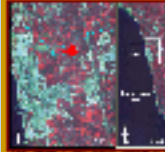

Environmental changes in the Tehleh plain (Syria)

Geophysical, Geomorphologic, Palynological & Archaeological Research

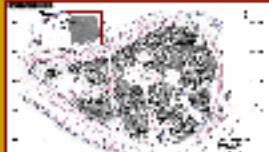
H. Hammad¹, J. Sedky², P. Lami³, S. Hassan⁴, A. Khatib⁵, L. Rabie⁶, S. Al-Sayid⁷ and A. Al-Hamad⁸

¹ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ² Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ³ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ⁴ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ⁵ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ⁶ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ⁷ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria; ⁸ Department of Geology, Faculty of Science, Damascus University, Damascus, Syria

Geological map and stratigraphic column of the Tehleh plain.

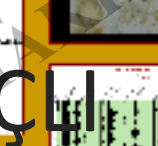
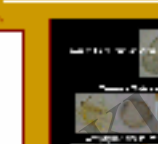
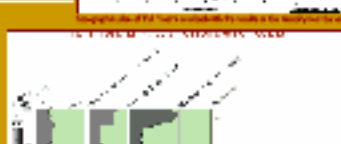
The map shows the distribution of geological units in the Tehleh plain. The stratigraphic column shows the sequence of units from the Holocene to the Pleistocene.

Topographic map of the Tehleh plain.

The topographic map shows the elevation contours of the Tehleh plain. The study area is located in the center of the plain.

The Tehleh plain is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

EĞİTİM AMAÇLI

The soil is a brown soil, formed in a semi-arid climate. It is a brown soil, formed in a semi-arid climate. It is a brown soil, formed in a semi-arid climate.

The soil is a brown soil, formed in a semi-arid climate. It is a brown soil, formed in a semi-arid climate. It is a brown soil, formed in a semi-arid climate.

The soil is a brown soil, formed in a semi-arid climate. It is a brown soil, formed in a semi-arid climate. It is a brown soil, formed in a semi-arid climate.

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

KULLANIM İÇİNDİR

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

The study area is located in the center of the Tehleh plain. It is a tectonic depression, bounded by the Hama and Latakia faults.

EĞİTİM AM

LIDIR

Hidden Tombs of Ancient Syria

Evidence of animal and possibly human sacrifice suggests that burials at Tell Umm el Marra were those of Bronze Age royalty.

By Glenn M. Schwartz

Although nearly seven years have passed, I still vividly remember the weeks of June 10, 2000. Our archaeological team of students and specialists, about fifteen strong, had begun the third week of a two-month excavation season on the Jabbul Plain of northern Syria. We were bracing ourselves for the hot and dry summer days we could expect at our site, Tell Umm el-Marra. A tell (the word means "mound" in Arabic) is not a natural feature. Rather, it is an archaeological time capsule, with layers of mud bricks, stones, artifacts, and other materials that have accumulated for thousands of years as buildings were lived in, abandoned, fell into ruin, and finally served as the foundations for a new generation of buildings. At Tell Umm el-Marra the remains have accumulated to a height of twenty-seven feet across an area of fifty acres. The mound is one of scores that dot the otherwise featureless plain.

In earlier field seasons, our team had whittled away happily at parts of the mound, exploring the residue of a small city founded about 2500 B.C. But on this particular morning I was feeling disappointed. We had begun digging trenches in what we referred to as the "acropolis," a three-and-a-half-acre area at the center of the site. A six-foot-thick wall of mud bricks built around the perropolis in about 1800 B.C. was a tantalizing sign if ancient inhabitants had taken the trouble to build such a wall, we reasoned, it must have enclosed an important building—a palace, perhaps, or a temple. But when we had dug down to the habitation layer dating from the time of the wall, all we found was a shapeless heap of stone cobbles and boulders.

Disappointed? Yes, but certainly not ready to quit. Could the stones and cobbles still be concealing the foundations of a palace or temple? I asked Alice Petty, a graduate student on our team, to remove the rocks in her trench—after carefully documenting them, of course—and dig

Aerial view of Tell Umm el Marra and its surroundings

Amulet, above left, in the form of a wild cat, carved in black basalt, was found near the neck of one of the women buried in Tomb 1. (Actual size approximately 1")

All photographs by Glenn M. Schwartz